

Banka jako podnikatel

§ 1 Pojem a prameny práva

Banka má podobný základ slova jako bankrot (úpadek). Základem je italské slovo „il banco“, tj. česky lavice. Na těchto lavicích měli středověcí italscí bankéři vyloženy peníze a prováděli obchody. Pokud nebyli bankéři schopni dostát svým závazkům, byla jim lavice kupci rozlámána („banco-rollo“ – zlámaná lavice).

Banka je **finanční instituce**, jejímž účelem je provádět různé druhy bankovních obchodů, tj. **přijímat vklady, poskytovat úvěry a zajišťovat platební styk**. Cedulové banky jsou ústřední banky oprávněné emitovat peníze.

Banky se v rámci své činnosti zabývaly všemi druhy bankovních obchodů, prováděly obchody pasivní, aktivní a oboustranné. Spořitelny se zaměřovaly na rozvoj spořivosti obyvatelstva, shromáždění drobných vkladů a jejich zúročení a zajištění platebního styku. Spořitelny byly vnímány jako bezpečné peněžní ústavy pro lidi, nikoli pro právnické osoby. Moderní právní úprava mezi bankami a spořitelny nečiní rozdíl a obě korporace považuje za banky.

Základním pramenem práva pro úpravu postavení bank a spořitelny je **zákon č. 21/1992 Sb., o bankách**, ve znění pozdějších předpisů. Podle § 1 odst. 1 zák. o bankách se bankami rozumějí akciové společnosti se sídlem v České republice, které:

- a) přijímají vklady od veřejnosti a
 - b) poskytují úvěry
a které k výkonu činnosti podle písmen a) a b) mají bankovní licenci.
- Pro účely zákona o bankách se rozumí:
- a) **vkladem** svěřené peněžní prostředky, které představují závazek vůči vkladateli na jejich výplatu;
 - b) **úvěrem** v jakékoliv formě dočasně poskytnuté peněžní prostředky.
- Banka může mít vedle formy akciové společnosti též **formu evropské společnosti (Societas Europaea)**, a to podle čl. 10 nařízení Evropské komise

č. 2157/2001, o statutu evropské společnosti, podle něhož se k evropské společnosti v každém členském státě přistupuje tak, jako kdyby se jednalo o akciovou společnost založenou podle práva členského státu, ve kterém má sídlo.

Zahraniční bankou je banka se sídlem mimo území České republiky. Pokud se zahraniční banka rozhodne poskytovat bankovní služby na území České republiky, musí splnit podmínky stanovené českými právními předpisy. Pokud se banka se sídlem v České republice rozhodne poskytovat bankovní služby v zahraničí, musí dodržet právní předpisy státu, ve kterém bude služby poskytovat.

Výjimku představuje tzv. **jednotná bankovní licence** podle evropského práva, která se vztahuje na poskytování bankovních služeb bankou se sídlem v jiném členském státě Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru na území jiného členského státu. V režimu jednotné bankovní licence se neumožňuje hostitelskému státu, na jehož území poskytuje služby banka s jednotnou bankovní licencí, aby požadoval pro poskytování bankovních služeb splnění ještě dalších podmínek, a zásadně se omezuje možnost regulace poskytování bankovních služeb touto bankou.

Banka může kromě činností uvedených v § 1 odst. 1 písm. a) a b) zák. o bankách vykonávat **další činnosti** uvedené v § 1 odst. 3 zák. o bankách, pokud je má povoleny v jí udělené licenci. Jde o tyto činnosti:

- a) investování do cenných papírů na vlastní účet,
- b) finanční pronájem (finanční leasing),
- c) platební styk a zúčtování,
- d) vydávání a správa platebních prostředků, například platebních karet a cestovních šeků,
- e) poskytování záruk,
- f) otvírání akreditivů,
- g) obstarávání inkasa,
- h) poskytování investičních služeb podle zvláštního právního předpisu s tím, že se v licenci uvede, které hlavní investiční služby a činnosti a doplňkové investiční služby je banka oprávněna poskytovat a ve vztahu ke kterým investičním nástrojům podle zvláštního právního předpisu,
- i) finanční makléřství,
- j) výkon funkce depozitáře,
- k) směnářská činnost,
- l) poskytování bankovních informací,
- m) obchodování na vlastní účet nebo na účet klienta s devizovými hodnotami, které nejsou investičním nástrojem, a se zlatem,

- n) pronájem bezpečnostních schránek,
- o) provádění administrace investičních fondů a zahraničních investičních fondů,
- p) činnosti, které přímo souvisejí s činnostmi uvedenými v písmenech a) až o) a v § 1 odst. 1 zák. o bankách.

Banka **nesmí** vykonávat jiné podnikatelské činnosti než ty, které má povoleny v licenci; to neplatí pro činnosti vykonávané pro jiného, pokud souvisejí se zajištěním jejího provozu a provozu jí ovládaných jiných bank, finančních institucí a podniků pomocných služeb. Banka může vykonávat působnost kontaktního místa veřejné správy, je-li držitelem autorizace podle zvláštního zákona.

Bez licence nesmí nikdo přijímat vklady od veřejnosti, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Za přijímání vkladů se považuje též soustavné vydávání dluhopisů a jiných srovnatelných cenných papírů, pokud:

- a) představuje jedinou nebo jednu z hlavních činností emitenta,
- b) předmětem podnikatelské činnosti emitenta je poskytování úvěrů, nebo
- c) předmětem podnikatelské činnosti emitenta je některá z činností uvedených v § 1 odst. 3 zák. o bankách.

Slovo „banka“ nebo „spořitelna“, jejich překlady nebo slova od nich odvozená smí užívat v obchodní firmě pouze právnická osoba, které byla udělena licence, pokud není zřejmé ze souvislosti, v níž se slovo „banka“ nebo „spořitelna“ používá, že tato osoba se nezabývá přijímáním vkladů od veřejnosti a poskytováním úvěrů. To neplatí v případě osob, jejichž obchodní firma nebo název jsou zavedeny nebo uznávány zákonem nebo na základě mezinárodní smlouvy, která byla schválena Parlamentem, ratifikována a vyhlášena a jíž je Česká republika vázána, anebo na základě obdobné mezinárodní smlouvy, která vstoupila v platnost před 1. lednem 1993.

§ 2 Bankovní licence

Základním předpokladem pro existenci banky je **bankovní licence**. Bankovní licence je **povolení určité akciové společnosti působit jako banka**. Bankovní licence jednak dovoluje bance poskytovat bankovní služby a jednak vymezuje rozsah činností, které je banka oprávněna provádět.

Bankovní licenci je oprávněna udělit bance Česká národní banka. Žádost může předložit:

1. již vzniklá **akciová společnost**;

2. **zakladatel** nově zakládané společnosti, kdy v okamžiku podání žádosti o licenci akciová společnost nebude ještě zapsána do obchodního rejstříku. Z § 13 odst. 1 zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, (dosud § 30 odst. 1 obch. zák.) plyne, že navrhovatel zápisu do veřejného rejstříku doloží, že osobě, již se zápis týká, vznikne nejpozději dnem zápisu oprávnění k činnosti, která má být jako předmět podnikání do veřejného rejstříku zapsána. Z této úpravy je zřejmé, že ke vzniku akciové společnosti, která má být bankou, je třeba bankovní licence;
3. **spořitelni a úvěrní družstvo**, pokud současně požádá i o souhlas se změnou právní formy družstva na akciovou společnost (§ 4a zák. o bankách). Pro udělení licence zákon o bankách předepisuje podmínky:
 - I. **kapitálové požadavky**
 - průhledný a nezávadný původ základního kapitálu a dalších finančních zdrojů banky, jejich dostatečnost a vyhovující skladba; akciová společnost je povinna mít minimální výši základního kapitálu banky 500 mil. Kč a minimálně v této výši musí být tvořen peněžitými vklady;
 - splacení základního kapitálu v plné výši;
 - II. **požadavky na důvěryhodnost a odbornou způsobilost osob**
 - důvěryhodnost a odborná způsobilost osoby, které má být licence udělena;
 - důvěryhodnost a způsobilost osob s kvalifikovanou účastí (§ 17a odst. 3 zák. o bankách) na bance k výkonu práv akcionáře při podnikání banky;
 - důvěryhodnost, odborná způsobilost a zkušenost osob navrhovaných na výkonné řídicí funkce, s nimiž je spojena pravomoc a odpovědnost vymezená stanovami (dále jen „vedoucí zaměstnanci banky“);
 - III. **požadavky technické povahy**
 - technické a organizační předpoklady pro výkon navrhovaných činností banky, funkční řídicí a kontrolní systém banky;
 - obchodní plán vycházející z navrhované strategie činnosti banky podložený reálnými ekonomickými kalkulacemi;
 - IV. **požadavky na osoby propojené**
 - průhlednost skupiny osob s úzkým propojením s bankou;
 - úzké propojení v rámci skupiny nebrání výkonu bankovního dohledu;
 - ve státě, na jehož území má skupina úzké propojení, nejsou právní ani faktické zábrany k výkonu bankovního dohledu;
 - V. **požadavky na umístění sídla**
 - sídlo budoucí banky musí být na území České republiky.

Podrobnosti stanoví vyhláška č. 233/2009 Sb., o žádostech, schvalování osob a způsobu prokazování odborné způsobilosti, důvěryhodnosti a zkušenosti osob, ve znění pozdějších předpisů.

Licence obsahuje jmenovité vymezení povolené činnosti a může obsahovat vymezení rozsahu povolené činnosti, nikoliv však ve smyslu omezení počtu jednotlivých obchodních případů, a dále může obsahovat stanovení podmínek, které musí banka splnit před zahájením kterékoliv povolené činnosti, popřípadě je dodržovat při výkonu kterékoliv povolené činnosti.

Licence se uděluje na dobu neurčitou a není převoditelná na jinou osobu. Licence zaniká dnem,

- a) kterým nabývá právní moci rozhodnutí o odnětí licence;
- b) ke kterému se banka zrušuje, pokud se zrušuje s likvidací;
- c) od kterého podle rozhodnutí valné hromady dosavadní banka nadále nebude vykonávat činnost, ke které je třeba licence;
- d) výmazu banky z obchodního rejstříku, pokud zaniká bez likvidace;
- e) ke kterému nabylo právní moci rozhodnutí o zákazu činnosti banky na území České republiky podle jiného právního předpisu.

§ 3 Organizace banky

Nejvyšším orgánem banky jako akciové společnosti je **valná hromada**. Obecnou právní úpravu valné hromady obsahuje § 398 a násl. z. o. k. Zákon o bankách obsahuje některé **odchytky od obecné právní úpravy**. Podle § 16 odst. 1 zák. o bankách musí mít banka ve stanovených případech předchozí souhlas České národní banky k usnesením valné hromady, jinak jsou tato usnesení valné hromady neplatná.

Zákon o bankách (§ 20a) stanoví některé **zvláštní podmínky pro konání valné hromady banky**. Účelem právní úpravy je zamezit účasti na valné hromadě akcionáři, kterému byl Českou národní bankou pozastaven výkon některých akcionářských práv (účastnit se a hlasovat na valné hromadě a požádat o svolání valné hromady).

Banka je povinna předložit České národní bance stanoveným způsobem **přehled akcionářů** ještě před konáním valné hromady a bez písemného vyjádření České národní banky k tomuto přehledu se valná hromada banky nesmí konat. Banka nesmí na valné hromadě připustit účast osoby označené Českou národní bankou ve vyjádření.

Česká národní banka může navrhnout, aby soud vyslovil za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem neplatnost usnesení valné hromady banky, pokud je v rozporu s právními předpisy nebo stanovami banky.

Obchodní zákoník účinný do 31. 12. 2013 určoval, že statutárním orgánem banky je představenstvo. Zákon o obchodních korporacích upravuje dva různé systémy vnitřní struktury společnosti (§ 396). Systém vnitřní struktury, ve kterém se zřizuje představenstvo a dozorčí rada, je systém dualistický a systém vnitřní struktury společnosti, ve kterém se zřizuje správní rada a statutární ředitel, je systém monistický. V pochybnostech platí, že je zvolen dualistický systém. Právní regulace orgánů v bance obsažená v zákoně o bankách neomezuje možnost volby mezi monistickým a dualistickým systémem řízení akciové společnosti. Zákon o bankách stanoví pouze některé požadavky na představenstvo nebo správní radu a dozorčí orgán a jejich členy.

Statutárním orgánem banky v dualistickém systému je **představenstvo**; v monistickém systému **statutární ředitel** jmenovaný správní radou. Podle § 8 zák. o bankách představenstvo nebo správní rada musí mít alespoň tři členy.

Kontrolním orgánem banky může být **dozorčí rada** (dualistický systém) nebo **správní rada, předseda správní rady nebo jiný orgán** s obdobnou kontrolní působností.

Působnost statutárního orgánu a správní rady nebo dozorčí rady musí být uvedena ve stanovách (§ 8 odst. 3 zák. o bankách). Členem statutárního orgánu, správní rady nebo dozorčí rady může být pouze fyzická osoba. Ustanovení § 8 odst. 4 zák. o bankách je zvláštní úpravou k § 152 obč. zák., podle kterého je přípustné členství právnické osoby v orgánech společnosti.

Banky jsou podle zákona č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech), povinny zřizovat výbor pro audit. Výbor pro audit je orgánem banky a má tři členy, nestanoví-li stanovy nebo jiný obdobný zakladatelský dokument počet vyšší. Nejméně jeden člen výboru musí být nezávislý na bance a musí mít nejméně tříleté praktické zkušenosti v oblasti účetnictví nebo povinného auditu.

Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), obsahuje **úpravu zákazu konkurence** pro člena představenstva v § 441 a násl., pro člena dozorčí rady v § 451 a násl. Tuto úpravu je podle § 456 z. o. k. možno vztáhnout i na statutárního ředitele, správní radu, předsedu správní rady nebo jiné orgány s obdobnou působností. Zákon o bankách stanoví další pravidla pro neslučitelnost funkcí.

Člen statutárního orgánu banky, člen správní rady banky a zaměstnanec banky nesmí být současně členem statutárního orgánu, členem správní rady

nebo členem dozorčího orgánu jiné právnické osoby, která je podnikatelem. To neplatí pro členství:

- a) ve statutárním orgánu, správní radě nebo dozorčím orgánu jiné banky, zahraniční banky nebo finanční instituce, které jsou součástí stejného konsolidačního celku jako banka (§ 26d zák. o bankách);
- b) v dozorčím orgánu jiné právnické osoby ovládané bankou;
- c) ve statutárním orgánu, správní radě nebo dozorčím orgánu organizátora regulovaného trhu s investičními nástroji (burza cenných papírů);
- d) ve statutárním orgánu, správní radě nebo dozorčím orgánu podniku pomocných služeb; nebo
- e) ve statutárním orgánu, dozorčím orgánu nebo pro výkon funkce statutárního orgánu bytového družstva anebo obdobné zahraniční osoby.

Zákon o bankách obsahuje **zvláštní úpravu odpovědnosti členů statutárního orgánu banky a členů správní rady** v § 8a. Členové statutárního orgánu banky a členové správní rady banky, kteří porušili své povinnosti z titulu člena statutárního orgánu banky nebo člena správní rady banky vyplývající pro ně z právních předpisů nebo stanov, odpovídají společně a nerozdílně za škodu, která vznikne věřitelům banky tím, že v důsledku porušení povinnosti těmito členy statutárního orgánu banka není schopna plnit své splatné závazky.

Zákon o bankách stanoví **zvláštní úpravu pro řídicí a kontrolní systém banky** s cílem zajistit existenci takového systému, který by odpovídal vysoké míře rizika, které vzniká při podnikání na finančních trzích, a předcházel dopadům případných nedostatků na vkladatele a finanční stabilitu banky. Banka musí mít řídicí a kontrolní systém, který zahrnuje:

- a) předpoklady řádné správy a řízení společnosti (corporate governance), a to vždy:
 - zásady a postupy řízení;
 - organizační uspořádání s řádným, průhledným a uceleným vymezením působnosti a rozhodovací pravomoci, v rámci kterého se současně vymezí funkce, jejichž výkon je neslučitelný, a postupy pro zamezení vzniku možného střetu zájmů;
 - řádné administrativní postupy a účetní postupy v souladu se zvláštními právními předpisy;
 - systém odměňování osob, jejichž činnosti v rámci výkonu jejich zaměstnání, povolání nebo funkce mají významný vliv na bankou podstupovaná rizika a jejich míru, včetně zásad pro určení a podmínky výplaty pevné a pohyblivé složky odměn, postupů pro přijímání rozhodnutí

o odměňování a způsobu posuzování výkonnosti tak, aby systém odměňování přispíval k řádnému a účinnému řízení rizik a byl s ním v souladu;

- b) systém řízení rizik, který vždy zahrnuje:
- pravidla přístupu banky k rizikům, kterým banka je nebo může být vystavena, včetně rizik vyplývajících z vnějšího prostředí a rizika likvidity;
 - účinné postupy rozpoznávání, vyhodnocování, měření, sledování a ohlašování rizik;
 - účinné postupy přijímání opatření vedoucích k omezení případných rizik, a
- c) systém vnitřní kontroly, jehož součástí je vždy:
- vnitřní audit a
 - průběžná kontrola dodržování právních povinností a povinností plynoucích z vnitřních předpisů banky.

Zákon o bankách stanoví, že řídicí a kontrolní systém musí být ucelený a přiměřený charakteru, rozsahu a složitosti činností banky. Banka má povinnost zavést a udržovat řídicí a kontrolní systém na individuálním základě. Banka má tyto povinnosti také na konsolidovaném základě, jestliže splňuje podmínky uvedené v § 8b odst. 3 zák. o bankách (podnikatelská seskupení).

Banka, která má povinnost zavést a udržovat řídicí a kontrolní systém na konsolidovaném základě, zajistí také, aby zásady a postupy řízení, organizační uspořádání, postupy a mechanismy používané členy konsolidačního celku byly vzájemně souladné a propojené a vyplývaly z nich veškeré informace potřebné pro účely rozhodovacích procesů v rámci konsolidačního celku a pro účely výkonu dohledu.

Česká národní banka stanoví **vyhláškou č. 23/2014 Sb.** podrobnější požadavky na řídicí a kontrolní systém bank na individuálním i konsolidovaném základě.

Zákon o obchodních korporacích obsahuje v § 250 obecnou úpravu stanov akciové společnosti. Zákon o bankách v § 9 rozšiřuje obsahové náležitosti stanov akciové společnosti pro banky o další požadavky. Banka je povinna ve stanovách upravit také:

- a) strukturu a organizaci banky;
- b) pravomoc a odpovědnost vedoucích zaměstnanců;
- c) pravomoc a odpovědnost dalších zaměstnanců ústředí a poboček, popřípadě jiných organizačních jednotek banky, oprávněných k provádění bankovních obchodů;
- d) organizační zajištění řídicího a kontrolního systému.

Ověřené kopie stanov a jejich změn musí být uloženy u České národní banky. Podle § 16 odst. 2 písm. a) zák. o bankách je banka povinna informovat Českou národní banku o zamýšlené změně stanov týkající se skutečností, které musí být ve stanovách uvedeny na základě požadavku zákona o bankách.

§ 4 Provozní požadavky

Zákon o bankách obsahuje **úpravu provozu bank a jejich hospodaření**. Tato úprava zahrnuje zejména:

- pravidla jednání s klienty,
- povinnost uveřejňování informací,
- povinnost jednat obezřetně,
- kapitálové požadavky,
- pravidla úvěrové angažovanosti,
- pravidla likvidity,
- případy, kdy banka ke svému rozhodování nebo jednání vyžaduje předchozí souhlas České národní banky,
- povinnost oznamovat určité změny v bance České národní bance,
- omezení účasti bank v jiných právnických osobách,
- povinnost banky jednat s odbornou péčí,
- omezení obchodů banky s osobami se zvláštním vztahem k bance,
- úpravu akcií a podmínky nabytí kvalifikované účasti na bance.

A. Pravidla jednání s klienty

Bankám se ukládají některé povinnosti, jejichž **účelem je zvýšit kvalitu informací** poskytovaných o bankovních službách.

Bankám se ukládá:

1. poskytnout písemnou informaci v provozních prostorách o podmínkách pro přijímání vkladů, poskytování úvěrů a dalších bankovních obchodů a své účasti v platebních systémech;
2. poskytnout informaci o vztahu služeb, spočívajících v převzetí peněžních prostředků od klienta, k pojištění pohledávek z vkladů;
3. na žádost právnické nebo fyzické osoby v souvislosti s jejím podnikáním poskytnout písemné vysvětlení úvěrového hodnocení této osoby (rating) pro účely posuzování jí poskytnutého úvěru nebo její žádosti o úvěr;

4. vést agendu každé smlouvy tak, aby na žádost České národní banky byla bez zbytečného odkladu schopna předložit příslušné doklady v ověřeném překladu do českého jazyka;
5. zavést účinný postup pro vyřizování stížností klientů a o tomto postupu informovat ve svých provozních prostorách.

B. Uveřejňování informací

Zákon o bankách (§ 11a) vyžaduje, aby banka uveřejňovala **základní údaje o sobě, složení akcionářů, strukturu konsolidačního celku, jehož je součástí, a o své činnosti a finanční situaci**. Banka rovněž uveřejňuje za stanovených podmínek **údaje o plnění pravidel obezřetného podnikání na individuálním základě a konsolidovaném základě**. Podrobnosti stanoví Česká národní banka vyhláškou č. 23/2014 Sb. Auditor ověřuje bankou uveřejňované údaje o kapitálu, kapitálových požadavcích a poměrových ukazatelích banky.

Účelem těchto požadavků je zejména zajistit klientům a obchodním partnerům dostatek informací, aby mohli posoudit ekonomickou situaci banky.

C. Povinnost jednat obezřetně

Banka je podle zákona o bankách (§ 12) povinna při výkonu své činnosti postupovat **obezřetně**, zejména provádět obchody způsobem, který nepoškozuje zájmy jejích vkladatelů z hlediska návratnosti jejich vkladů a neohrožuje bezpečnost a stabilitu banky. Banka nesmí uzavírat smlouvy za **podmínek, které jsou pro ni nápadně nevýhodné**, zejména takové, které zavazují banku k hospodářsky neodůvodněnému plnění nebo plnění zjevně neodpovídajícímu poskytované protihodnotě. Smlouvy uzavřené v rozporu s tímto ustanovením jsou neplatné.

Uvedená úprava chrání zejména vklady klientů a celou společnost před negativními dopady insolvence banky.

D. Kapitál

Podle zvláštní úpravy obsažené v zákoně o bankách (§ 12a) banka udržuje průběžně na individuálním nebo konsolidovaném základě **kapitál minimálně ve výši odpovídající součtu jednotlivých požadavků ke krytí rizik**

(kapitálová přiměřenost) a dodržuje **pravidla pro převod rizik**. Kapitál nesmí klesnout pod minimální výši základního kapitálu určenou zákonem. Jde o úpravu vycházející ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí. Podkladem pro jejich zpracování byla ustanovení tzv. basilejské rámcové dohody o pravidlech pro kapitálovou přiměřenost vyvinutých Basilejským výborem pro bankovní dohled (BCBS). Česká národní banka stanoví vyhláškou č. 23/2014 Sb. podrobnosti k této úpravě.

Pro výpočet kapitálových požadavků pomocí úvěrového hodnocení dlužníka vydaného jinou osobou lze použít pouze hodnocení vydané **ratingovou agenturou** registrovanou nebo certifikovanou podle nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1060/2009 ze dne 16. září 2009 o ratingových agenturách nebo srovnatelné hodnocení vydané jinou osobou, pokud nařízení použití takového úvěrového hodnocení připouští.

Banka přijme a uplatňuje spolehlivé, účinné a úplné strategie a postupy pro stanovení, průběžné posuzování a udržování vnitřně stanoveného kapitálu v takové výši, struktuře a rozložení, aby dostatečně pokrýval rizika, kterým je nebo by mohla být vystavena. Jde o zahrnování rizika úvěrového, tržního a operačního, riziko podcenění úvěrového a tržního rizika, úrokové riziko investičního portfolia, riziko likvidity, reputační a strategické riziko, regulačního prostředí atp.

Účelem úpravy je zejména zajistit dostatečný kapitál banky pro provádění bankovních služeb.

E. Pravidla angažovanosti

Banka dodržuje pravidla, která omezují výši aktiv a podrozvahových položek vůči osobě nebo skupině osob v závislosti na kapitálu na individuálním nebo konsolidovaném základě (§ 13). Pravidla stanoví Česká národní banka vyhláškou č. 23/2014 Sb.

Účelem úpravy je stanovit **limit angažovanosti banky** tak, aby selhání klienta, vůči kterému je banka angažována zejména poskytnutými úvěry nebo jinými obchody, nebo jeho ekonomicky spjaté skupiny neohrozilo hospodaření banky, a tudíž rozložit riziko diverzifikací úvěrové angažovanosti.